

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **G.-T., s.r.o.**, so sídlom P., prevádzka N., zastúpeného JUDr. J. R., advokátom so sídlom T., proti odporcovi: **Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie slobody č. 6, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky ukladá odporcovi povinnosť **v lehote 60 dní od doručenia tohto uznesenia konať a rozhodnúť** o žiadosti navrhovateľa zo dňa 21.2.2007 na vykonávanie pravidelnej medzinárodnej autobusovej dopravy na trase Michalovce – Košice – Prešov – Levoča – Poprad – Liptovský Mikuláš – Ružomberok – Banská Bystrica – Zvolen – Prievidza – Partizánske – Topoľčany – Nitra – Trnava – Bratislava – Jarovce /CLO/ - Kittsse ZOLL /A/ - Villach ZOOL /A/ - Tarvisio ZOLL /I/ - Dobbiaco – Toblach – Bolzano – Trento – Verona – Mantova – Udine – Venezia – Padova - Parma – La Spezia – Ancona – Pisa – Livorno – Bologna – Firenze – Roma.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť titulom náhrady trov konania 3 098,-- Sk do 30 dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta JUDr. J. R. č. X. vedený v U., a.s., pobočka Z..

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu 25.10.2007 sa navrhovateľ podľa § 250t O.s.p. domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o jeho žiadosti z 21.02.2007, ktorou navrhovateľ žiadal o povolenie na začatie pravidelnej dopravy autokarmi a autobusmi medzi členskými štátmi v kategórii verejná pravidelná medzinárodná autobusová cestná doprava na trase Michalovce – Košice – Rožňava – Rimavská Sobota – Lučenec – Zvolen –

Banská Bystrica - Žiar nad Hronom – Prievidza – Bánovce nad Bebravou – Nitra – Turčianske Teplice – Martin – Žilina – Považská Bystrica – Trenčín - Piešťany – Trnava – Bratislava – Jarovce /CLO/ - Kittsse ZOLL /A/ - Villach ZOLL /A/ - Tarvisio ZOLL /I/ – Dobbiaco – Toblach – Bolzano – Trento – Verona – Mantova - Udine – Venezia – Padova – Parma – La Spezia – Ancona – Pisa – Livorno – Bologna – Firenze. K svojmu návrhu pripojil navrhovateľ aj kópiu sťažnosti zo dňa 09.07.2007, ktorou sa u odporcu domáhal prešetrenia postupu v konaní o podanej žiadosti zo dňa 21.2.2007.

Odporca vo vyjadrení zo dňa 28.11.2007 k podanému návrhu uviedol, že žiadosť o povolenie na začatie pravidelnej medzinárodnej autobusovej dopravy na trase Michalovce – Košice – Rožňava – Rimavská Sobota – Lučenec – Zvolen – Banská Bystrica – Žiar nad Hronom – Prievidza – Bánovce nad Bebravou – Nitra – Turčianske Teplice – Martin – Žilina – Považská Bystrica – Trenčín - Piešťany – Trnava – Bratislava – Jarovce - Kittsse – Villach – Tarvisio – Dobbiaco – Toblach – Bolzano – Trento – Verona – Mantova – Udine – Venezia – Padova – Parma – La Spezia – Ancona – Pisa – Livorno – Bologna – Firenze z 21.2.2007, podanú navrhovateľom, vôbec neevidujú. Ďalej odporca uviedol, že evidujú len žiadosť o povolenie na pravidelnú medzinárodnú autobusovú dopravu z 15.2.2007 na trase Michalovce – Košice – Prešov – Levoča – Poprad – Liptovský Mikuláš – Ružomberok – Banská Bystrica – Zvolen – Prievidza – Partizánske – Topoľčany – Nitra – Trnava – Bratislava – Jarovce – Kittsse – Villach – Tarvisio – Dobbiaco – Toblach – Bolzano – Trento – Verona – Mantova – Udine – Venezia – Padova – Parma – La Spezia – Ancona – Pisa – Livorno – Bologna – Firenze – Roma, teda na trase odlišnej od trasy uvedenej v návrhu. Vzhľadom na skutočnosť, že žiadosť o povolenie, opísaná navrhovateľom, nebola podaná, nebolo možné začať správne konanie, a preto odporca navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný.

Navrhovateľ vo svojom stanovisku k vyjadreniu odporcu uviedol, že podal dňa 21.02.2007 osobne na podateľni odporcu tri žiadosti o povolenie na vykonávanie pravidelnej medzinárodnej autobusovej dopravy na medzinárodných linkách: 1./ Michalovce – Vieste, 2./ Michalovce – Tiburtina, 3./ Michalovce – Roma. Dňa 18.10.2007 podal súčasne tri žaloby o uložení povinnosti žalovaného konať, ktoré sa týkali všetkých troch nevybavených horeuvedených žiadostí na povolenie na vykonávanie pravidelnej medzinárodnej autobusovej dopravy na medzinárodných linkách. Navrhovateľ v stanovisku ďalej uviedol, že nedopatrením pri písaní žaloby došlo k písacej chybe predmetnej žaloby, keď nebola presne

označená trasa pravidelnej medzinárodnej autobusovej dopravy v Slovenskej republike od zastávky Košice po zastávku Trnava. Tento nedostatok však podľa jeho názoru, nezbavil žalovaného konať o žiadosti v stanovenej lehote, nakoľko žiadosť bola podaná v súlade s čl. 7 ods. 7 a 8 nariadenia /EHS/ č. 684/92 o spoločných pravidlách pre medzinárodnú prepravu cestujúcich autokarmi a autobusmi v znení nariadenia Rady /ES/ č. 11/98 zo dňa 11.12.1997, kedy je správny orgán povinný v lehote do štyroch mesiacov od dátumu predloženia žiadosti dopravcu rozhodnúť o žiadosti. Podľa navrhovateľa si je odporca tiež vedomý skutočnosti o ktorú žiadosť o povolenie na vykonávanie pravidelnej medzinárodnej autobusovej dopravy na medzinárodných linkách ide, čo uviedol aj vo svojom vyjadrení. Navrhovateľ následne požiadal Najvyšší súd SR, aby pripustil zmenu návrhu a petitu žaloby tak, aby súd uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o jeho žiadosti z 21.02.2007, ktorou navrhovateľ žiadal o povolenie na začatie pravidelnej dopravy autokarmi a autobusmi medzi členskými štátmi v kategórii verejná pravidelná medzinárodná autobusová cestná doprava na trase Michalovce – Košice – Prešov – Levoča – Poprad – Liptovský Mikuláš – Ružomberok – Banská Bystrica – Zvolen – Prievidza – Partizánske – Topoľčany – Nitra – Trnava – Bratislava – Jarovce /CLO/ – Kittsse ZOLL /A/ – Villach ZOLL /A/ – Tarvisio ZOLL /I/ – Dobiaco – Toblach – Bolzano – Trento – Verona – Mantova – Udine – Venezia – Padova – Parma – La Spezia – Ancona – Pisa – Livorno – Bologna – Firenze – Roma.

Odporca sa k tomu listom zo 06.05.2008 vyjadril, že podaním z 28.11.2007 vyjadrenie aj spis zaslal a z dôvodov uvedených v tomto vyjadrení v tejto veci nekonal a teda nemá, okrem žiadosti podanej navrhovateľom, žiaden spisový materiál. Ďalej doplnil vyjadrenie z 28.11.2007 a uviedol, že dňa 18.1.2007 zamestnanci odboru kontroly, štátneho dozoru a dohľadu vykonali štátny odborný dozor nad linkou č. 807 812 Michalovce (SK) – Rím (I) dopravcu G. – A., s.r.o. Dňa 15.02.2007 dopravca G. – T. požiadal o vykonávanie pravidelnej verejnej autobusovej linky Michalovce – Rím, ale žiadosť dopravcu mala nedostatky. Dňa 21.02.2007 bola žiadosť doplnená o potrebné náležitosti, avšak po preštudovaní žiadosti odporca zistil, že podobnú linku 807 812 Michalovce (SK) – Rím (I) vykonáva dopravca G. – A., s. r.o. Žiadateľovi bolo navrhnuté, aby požiadal majiteľa firmy G.-A., s.r.o. o zmenu dopravnej licencie, kde by firma G. – T., s.r.o. figurovala na linke ako subdodávateľ. Dňa 19.04.2007 bol zamestnancami odboru kontroly, štátneho dozoru a dohľadu vykonaný následný štátny odborný dozor dodržiavania prijatých opatrení dopravcu G. – A., s.r.o. Na základe neho bolo okrem iného zistené, že naďalej na medzinárodnej linke 807 812 Michalovce (Sk) – Rím (I) prepravu zabezpečuje spoločnosť G. – T., s.r.o. Dňa

21.05.2007 odporca obdržal žiadosť G. – A., s.r.o., kde žiada o zmenu dopravnej licencie. Zmena sa týkala vykonávania linky 807 812 Michalovce – Rím prostredníctvom subdodávateľa G. – T., s.r.o.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) preskúmal administratívny spis odporcu a dospel k záveru, že podaný návrh je dôvodný.

Ako vyplýva z predloženého spisu, odporca vykonal dňa 18.1.2007 štátny odborný dozor u dopravcu G. – A., s.r.o. na linke č. 807 812 z Michaloviec do Ríma, pričom zistil, že dopravca prenechal výkon pravidelnej autobusovej dopravy navrhovateľovi bez súhlasu správneho orgánu, čím porušil ustanovenie § 8 ods. 1 písm. a/ zákona č. 168/1996 Z.z. v spojitosti s čl. 5 ods. 1 nariadenia rady č. 684/92 ako aj bod č. 6 dopravnej licencie č. 0337, č.j. 426-210/2005 zo dňa 18.8.2005. Odporca zároveň konštatoval, že navrhovateľ vykonáva cestnú dopravu bez povolenia správneho orgánu, čím porušuje § 2 ods. 1 a § 7 ods. 1 zákona č. 168/1996 Z.z. v spojitosti s čl. 5 ods. 1 nariadenia rady č. 684/92 a bod č. 6 dopravnej licencie č. 0337, č.j. 426-210/2005 zo dňa 18.08.2005.

Následne žiadosťou zo dňa 21.02.2007, navrhovateľ požiadal odporcu o povolenie na začatie pravidelnej dopravy autokarmi a autobusmi medzi členskými štátmi na trase Michalovce – Rím. Žiadosť je predložená aj v nemeckom jazyku a sú k nej pripojené prílohy s presnou trasou linky, rozpisom práce vodičov, prepravným poriadkom, zoznamu komerčných zastávok podľa jednotlivých krajov a cenníkom cestovného.

Z administratívneho spisu Najvyšší súd zistil, že odporca vykonal u dopravcu G. – A., s.r.o. dňa 19.4.2007 následný štátny odborný dozor za účelom kontroly dodržiavania prijatých opatrení, pričom opakovane zistil porušenie zákona č. 168/1996 Z.z. ako aj nariadenia rady č. 684/92, keďže dopravca prenechal výkon pravidelnej autobusovej dopravy navrhovateľovi bez súhlasu správneho orgánu a navrhovateľ zároveň vykonáva cestnú dopravu bez povolenia správneho orgánu.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu

verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ vyčerpal prostriedky, ktorých použitie zákon umožňuje, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa jeho návrhom meritórne zaoberal a vo veci rozhodol.

Postup a rozhodovanie odporcu v konaní vo veciach udelenia dopravnej licencie na medzinárodnú autobusovú dopravu upravuje zákon č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, ako aj nariadenie Rady č. 684/92 o spoločných pravidlách pre medzinárodnú prepravu osôb autokarmi a autobusmi.

Nielen z dikcie uvedených noriem, ale aj zo základných zásad ovládajúcich každé konanie pred správnym orgánom vyplýva, že správny orgán je o žiadosti účastníka správneho konania povinný rozhodnúť a svoje rozhodnutie oznámiť účastníkovi. Podaním žiadosti navrhovateľ inicioval začatie konania o udelenie dopravnej licencie a odporca ako príslušný správny orgán mal o tejto žiadosti rozhodnúť. Z predloženého spisu je však zrejmé, že odporca neprejavil žiadnu aktivitu smerujúcu k rozhodnutiu vo veci žiadosti navrhovateľa o povolenie na začatie pravidelnej dopravy autokarmi a autobusmi medzi členskými štátmi v kategórii verejná pravidelná medzinárodná autobusová cestná doprava na trase Michalovce – Košice – Prešov – Levoča – Poprad – Liptovský Mikuláš – Ružomberok – Banská Bystrica – Zvolen – Prievidza – Partizánske – Topoľčany – Nitra – Trnava – Bratislava – Jarovce /CLO/ – Kittsse ZOLL /A/ – Villach ZOLL /A/ – Tarvisio ZOLL /I/ – Dobbiaco – Toblach – Bolzano – Trento – Verona – Mantova – Udine – Venezia – Padova – Parma – La Spezia – Ancona – Pisa – Livorno – Bologna – Firenze – Roma.

Vzhľadom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250t ods. 4 O.s.p., uložil odporcovi konať a v lehote do 60 dní od doručenia uznesenia rozhodnúť o žiadosti navrhovateľa zo dňa 21.02.2007.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal právo na ich náhradu v sume 3 098,- Sk (za 2 úkony právnej služby – príprava a prevzatie zastúpenia + podanie návrhu – 2x 1 371,-- Sk, a paušálne výdavky –

2x 178,-- Sk podľa § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). Náhradu trov konania za ďalšie rokovanie s klientom súd navrhovateľovi nepriznal, keďže účelnosť a nevyhnutnosť tohto úkonu nebola súdu preukázaná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

v Bratislave, dňa 21. októbra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť opisu:
Alena Augustiňáková